

v tem, da se vsakemu literarnemu dejstvu ali osebi odkaže njiju važnosti primeren prostor obdelave. Da je Glaserjeva knjiga tako nepregledna, je zakrivila njegova metoda, ločevati živi organizem slovstvenega razvoja v dve rubriki: vsaki dobi je postavil na čelo „slovstveni pregled“ in njemu je sledila kot stalna druga rubrika „pisatelji“. S to šablonsko razdelitvijo je bila enotna slika slovstvenega razvoja nemogoča. Kajti literarno dejstvo je bilo vsled tega treba po subjektivnem mnenju podrediti tej ali oni rubriki, dasi so — kakor naravno — spadala v obe. Vsaka obeh rubrik pa je morala postati nepopolna, ako se je pisatelj hotel ogniti ponavljanju že omenjenih dejstev. Pri važnih dejstvih je to bilo vobče nemogoče, zato v Glaserjevi knjigi taka ponavljanja niso redka. Vsled te metode je v knjigi prišlo do literarnih kurioznosti: Japelj in Linhart, katerih glavna literarna dela spadajo v leta 1780—1790, sta obravnavana neposredno za pravopisnim bojem, ki se je pričel z Danjkovo slovnico iz leta 1824., torej zapoznela za malodane štirideset let. (Glaser II. zvezek, str. 43.—58.) Metelko, ki ima slovstveno važnost le v abecedni vojski s svojo slovnico iz l. 1825., je na vrsti za Prešernom, čigar delovanje spada po svojem višku v leta 1830.—1840. (Glaser II. zvezek, str. 147. ozir. 164.) Kleinmayrova zgodovina iz leta 1881., dasi brez znanstvene vrednosti, nadkriljuje vendar Glaserjevo knjigo glede preglednosti tako daleč, da je bodoči naš estetik iz tega ozira ne bo mogel izlahka prezreti. Poudariti pa je treba, da ima Glaserjeva knjiga vkljub nepregledni celoti zelo pregledno pisane posamezne sestavke, zlasti o pravopisni vojski in Glasnikovi dobi.

(Dalje prihodnjič.)

Marici na grob.

Giprese lahko trepečejo,
grobovi mirno spe,
skrivnosti večne šepečejo
upanje v mrtvo srce . . .

Povešenih rok, polmrtvih lic
žalujke plakajo,
pomladnih rož, razcvelih cvetic
grobovi čakajo.

Tu milost božja mir deli,
tu hrepenenje kraljuje,
tu človek nič ne govori,
tu čaka samo in vzdihuje:

O svetla večnost, to si ti,
ki v te je srce verovalo,
verjelo je v jasne, svetle dni
mlado srce in zaspalo . . .

Griša.